

РЕШЕНИЕ

№ 2741

гр. София, 21.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1578** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „НАДИН ХОЛД“ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Решение от 31.10.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6 състав, по н.а.х. дело № 5457/22г., с което е потвърдено наказателно постановление № 624354-F635621/10.02.2022г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при НАП, с което на касационния жалбоподател за нарушение на чл.3, ал.1 вр. с чл.17, ал.1 и чл.29, ал.1 от Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход (ЗАРИДСНПНП) е наложена имуществена санкция в размер на 25 000 лв., на основание чл.29, ал.1 от същия закон.

С касационната жалба се изразява недоволство от постановеното решение и се моли за неговата отмяна, както и отмяна на издаденото наказателно постановление. Изложено е, че първоинстанционният съд неправилно и в противоречие с доказателствата е приел, че дружеството не попада в обхвата на чл.2, ал.2, т.6 от ЗАРИДСНПНП, въпреки че основната негова дейност е именно извършване на дейности по събиране, транспортиране и третиране на отпадъци по Закона за управление на отпадъците, за

което има надлежно издадено разрешително от МОСВ; акцентира се и на публикувания в Търговския регистър ГФО на дружеството за 2021 година, където се установява, че основният предмет на дейност на дружеството е именно външна и вътрешна търговия с отпадъци от черни и цветни метали и събиране и оползотворяване на ИУЕЕО (излязло от употреба електрическо и електронно оборудване) и ИУМПС (излезли от употреба моторни превозни средства), както и се установява естеството на приходите и разходите на дружеството. Оспорва се изводът на първоинстанционния съд, че монтираното фискално устройство представлява доказателство за търговия с горива, като в тази връзка се посочва разпоредбата на чл.118, ал.8 от ЗДДС и чл.3, ал.11 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговски обекти, задължаващи жалбоподателя да регистрира и отчита зареждането с горива. Посочва се, че именно от подаваните отчети до НАП може да се установи, че обектът се използва единствено за зареждане с горива на собствените на дружеството камиони, багери и друга техника и не извършва продажба на горива на трети лица.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата, като отново акцентира на изводите на СРС, за които счита, че не кореспондират със събраните доказателства.

Ответникът – началник отдел „Оперативни дейности“-С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, редовно призован, не се представлява и не взема становище по жалбата.

Прокуратурата на Р България, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура, моли решението на СРС да се отмени като неправилно и незаконосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

С наказателно постановление № 624354-F635621/10.02.2022г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“- С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, на „Надин Холд“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 25 000 лева за извършено административно нарушение по чл.3, ал.1 вр. чл.17, ал.1 и чл.29, ал.1 от ЗАРИДСНПНП, изразяващо се в това, че дружеството осъществява дейност по чл.2, ал.1 от този закон без да притежава регистрацията, каквато се изисква по чл.3, ал.1 от същия.

На 11.11.2021г. инспектори при ЦУ на НАП извършили проверка във ведомствен обект за разпространение на автомобилни горива, стопанисван от „Надин Холд“ ЕАД и находящ се в [населено място] [улица]. Констатирано било, че обектът разполага с един брой бензинконалка с един брой пистолет за зареждане на гориво, както и е наличен един брой резервоар за дизелово гориво със съответна вместимост. Констатирано е наличието на един брой електронна система с фискална памет, регистрирана в НАП, функционираща от 19.12.2019г., която подава редовно дневни отчети към НАП.

В хода на проверката от дружеството е изискано Удостоверение за регистрация на задължено лице по ЗАРИДСНПНП (чл.3, ал.1), тъй като преценката на проверяващите била, че дружеството попада в обхвата на чл.2, ал.1 от същия закон. Т. удостоверение не било представено, поради което с протокола за извършена

проверка №0458241 от 11.11.2021г. е направена констатация за осъществено нарушение по посочените впоследствие в НП разпоредби.

На 24.11.2021г. старши инспектор по приходите при ЦУ на НАП съставил акт за установяване на административно нарушение № F635621/24.11.2021г. като субсумирал констатираното нарушение под нормата на чл.3, ал.1 вр с чл.17, ал.1 и чл.29, ал.1 ЗАРИДСНПП. Въз основа на акта за установяване на административно нарушение е издадено потвърденото от първоинстанционния съд наказателно постановление.

За да достигне до този правен резултат решаващият състав е приел, че актът за установяване на административно нарушение (АУАН) и наказателното постановление (НП) са издадени от компетентни органи, при спазване на изискванията за тяхната форма и съдържание. Приел е в материалноправен аспект, че дружеството не попада в обхвата на чл.2, ал.2 от ЗАРИДСНПП за дейностите, при извършването на които не е необходима надлежна регистрация, защото не е в обхвата на следното изключение: дейността се извършва "... от лица, извършващи дейности по събиране, транспортиране и третиране на отпадъци по Закона за управление на отпадъците или Закона за опазване на околната среда, на собствени продукти от нефтен произход", както и че дружеството не извършва дейност по съхраняване на нефт и нефтени продукти по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗАРИДСНПП .

Първоинстанционният съд не се е съгласил с възражението на жалбоподателя, че обектът е ведомствен и се използва за зареждане на собствени на дружеството камиони, багери и друга техника, посочвайки, че в издаденото на жалбоподателя Решение № 12-ДО-1469-00 /02.01.2020г., което детайлно изброява разрешените дейности по третиране на отпадъци, е посочена и „...повторно рафиниране на масла или друга повторна употреба на масла...“. Съдът е счел, че индикация за извършвана търговска дейност представлява и наличието на електронна система с фискална памет, регистрирана в НАП, както и че свидетелство за регистрация на фискално устройство (съгласно т.3 от Свидетелството и посочените данни на фискалното устройство модел ЕСФП О. СИС 2.0-Д-KL), монтирано в обекта, е предназначено „за продажба на течни горива“.

Горните изводи не се споделят от настоящия касационен състав по следните съображения:

На първо място, съставът счита, че в административнонаказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване правото на наказаното юридическо лице да разбере фактическите параметри на предявената му отговорност.

Съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП не отговарят на императивните изисквания на разпоредбата на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, доколкото приетото за реализирано от жалбоподателя нарушение, респ.обстоятелствата, при които то е извършено, не са формулирани изчерпателно и ясно. Нарушението е подведено под правната квалификация на чл. 3, ал.1 вр. чл.17, ал.1 и чл.29, ал.1 от ЗАРИДСНПП, които съвкупно преценени означават, че се наказва лице, което не е извършило регистрация в Министерство на икономиката, след като осъществява дейност по чл.2, ал.1, т.1-8, която дейност е подлежаща на регистрация. Нито от правното квалифициране обаче, нито от словесното изписване на диспозитива и в АУАН и в наказателното постановление не е посочено коя от дейностите по чл.2, ал.1, т.1-8 извършва наказаното юридическо лице, за да се счита,

че е дължима регистрацията му. Компетентните органи са се задоволили единствено да посочат, че дружеството попада в обхвата на „чл.2, ал.1, т.1...“ от закона, че обектът разполага с бензинколонка, пистолет за зареждане, резервоар за дизелово гориво и ЕСФП, без да твърдят каква е извършваната дейност с нефт и нефтопродукти, нейното естество и евентуалното ѝ търговско значение. Коментираният признаци задължително следва да фигурират в АУАН, тъй като носят информация за фактите, обуславящи съставомерност на деянието. Разпоредбата на чл.2, ал.1, т.1-8 съдържа осем различни вида икономически дейности, свързани с нефт и нефтопродукти, заради които се дължи регистрацията. Отделно от това, разпоредбата на чл.2, ал.2, т.1-7 съдържа икономическите дейности, при осъществяването на които такава регистрацията не е необходима. Обективираният в АУАН лаконичен състав на нарушението не позволява да се изведе коя от хипотезите на осъществявана дейност води до извод за необходима регистрацията пред Министерство на икономиката и съответно възпрепятства наказаното лице пълноценно и ефективно да осъществи защитата си.

Допуснатото процесуално нарушение е пренесено и в наказателното постановление, където параметрите на фактическия състав на вмененото нарушение имат същата неопределеност. Съответно, те водят до неопределеност на предмета на доказване и невъзможност за проверка на материалноправните предпоставки за налагане на наказание.

И. и поради горния процесуален порок първоинстанционния съд неправилно е опитал да тълкува и приложи материалния закон. Т.напр. не съответства на закона извода му за ЕСФП. Наличието на електронна система с фискална памет и възможността тази система по технически признаци да се използва за продажба на горива не води до извод, че такава търговска дейност се извършва. Разпоредбата на чл. 118 от ЗДДС, в приложимата в конкретния случай хипотеза на ал.8 предвижда, че „данъчно задължено лице, което извършва зареждане на превозни средства, машини, съоръжения или друга техника за собствени нужди с течни горива, е длъжно да регистрира и отчита зареждането по реда на наредбата по ал. 4“. Според чл. 3, ал. 12 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. „Лице, което извършва зареждане на течни горива по чл. 118, ал. 8 ЗДДС за собствени нужди от стационарни подземни резервоари за съхранение на горива или неподвижно прикрепени към земята или стоящи на собствената си тежест резервоари с вместимост над 1000 литра, е длъжно да регистрира и отчита зареждането по реда на ал.2 и 3, с изключение зареждане на течни горива на съоръжения и/или инсталации за производство и/или отопление.“ Разпоредбата на чл. 3, ал.2 от Наредба Н-18 предвижда, че „лице, което извършва продажби на течни горива чрез средства за измерване на разход, е длъжно да регистрира и отчита продажбите на течни горива чрез издаване на фискална касова бележка от ЕСФП“, а според ал.3 „за тази цел като средство за измерване от одобрен тип се използва нивомерна измервателна система за обем на течни горива с информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство на ЕСФП“.

Съобразно горепосочените разпоредби е видно, че под страх от административнонаказателна отговорност, дружеството е било длъжно при зареждане на превозни средства, машини, съоръжения или друга техника за собствени нужди с течни горива, да регистрира и отчита зареждането по реда на Наредба №Н-18/2006 г. на МФ, като регистрирането и отчитането да се извършва с електронни системи с

фискална памет/ЕСФП/, които трябва да са от одобрен тип. Няма спор по делото, че дружеството е изпълнило това свое задължение към държавния фиск с оглед откритата като налична в обекта електронна система с фискална памет модел ЕСФП О. СИС 2.0-Д-KL с ИН на 0S005791 и ФП 58005791, регистрирана в НАП, функционираща от 19.12.2019г., за която проверяващите са констатирани, че редовно подава дневни отчети към НАП.

Неправилно е тълкуването на първоинстанционния съд, че „Н. Холд“ не попада в обхвата на чл.2, ал.2, т.6 от ЗАРИДСНПНП за дейностите, при извършването на които не е необходимо юридическите лица, които ги осъществяват, да бъдат надлежно регистрирани. Според посочената разпоредба не са предмет на закона дейностите по временно съхранение и/или зареждане от лица, извършващи дейности по събиране, транспортиране и третиране на отпадъци по Закона за управление на отпадъците или Закона за опазване на околната среда, на собствени продукти от нефтен произход извън данъчни складове, предназначени за собствена икономическа дейност, които не подлежат на последваща продажба. Съгласно Решение № 12-ДО-1469-00 от 02.01.2020 на директор на РИОСВ С., приобщено по делото като писмено доказателство, на основание чл.71, ал.1 вр. чл.35, ал.1 т.1 от Закона за управление на отпадъците на „Надин Холд“ЕООД е разрешено да извършва дейности по третиране на отпадъци с изчерпателно посочване на видовете, количеството и произходът на отпадъците и дейности по приемане и съхранение на отпадъци.

Категорично е установено, че към момента на извършване на проверката на площадка №1 в [населено място], обектът представлява открит съд за съхранение на дизел с един брой бензинколонка и пистолет за зареждане, разполагащ с надземна цистерна с вместимост 15 464 литра, която е съхранена в тухлено помещение; констатирана е наличността на горивото към момента на проверката 11 137 литра, както и че посоченото гориво е собственост на „Надин Холд“ЕООД. Проверяващите не правят констатации за осъществявана форма на дейност по чл.2, ал.1, т.1-8 от специалния закон, поради което за първи път в съдебното решение не може да се твърди такава дейност и то да се сочи като търговия с горива на дребно. Освен че няма събрани доказателства в хода на административнонаказателното производство за такъв вид търговия с горива, представените и приобщени от касационната инстанция са в противната насока. Че дружеството не осъществява търговия с горива, но закупува такива /т.е. притежавало е и съхранявало такива за собствени нужди/ индикация съществува в Годишния му финансов отчет за 2021г., където са отразени годишните му разходи за горива и смазочни материали на стойност 283 000 лева, както и че приходите от продажба на стоки са от търговията с черни и цветни метали и отпадъци от ИУМПС и ИУЕЕО т.е. отсъстват приходи от продажба на горива.

Дейността по съхранението на горивото на площадка №1 в [населено място], стопанисвана от „Надин Холд“ ЕООД според събраните писмени доказателства е именно дейност, дефинирана в пар.1, т.3 от ДР на ЗАРИДСНПНП „съхранение на нефт и продукти от нефтен произход“, тъй като е констатирано физическо съхранение на дизелово гориво в резервоар, който не е регистриран като данъчен склад по ЗАДС и дружеството не е краен промишлен потребител, както и дизеловото гориво не е предназначено за задоволяване на битови и технологични нужди. Доказателствата установяват, че горивото е предназначено за зареждане на собствени на дружеството машини, съоръжения и транспортни средства, използвани

за дейността му, свързана със съхранение и третиране на отпадъци.

Изложените до тук констатации указват на основателност на изложените в касационната жалба доводи, поради което първоинстанционното решение следва да бъде отменено, както и потвърденото с него наказателно постановление.

Разноски не се претендират и такива не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.1 от АПК, СЪДЪТ,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 31.10.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6 състав, по н.а.х. дело № 5457/22г., и вместо него:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 624354-F635621/ 10.02.2022г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при НАП, с което на „Надин Холд“ ЕООД за нарушение на чл.3, ал.1 вр с чл.17, ал.1 и чл.29, ал.1 от Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход (ЗАРИДСНПНП) е наложена имуществена санкция в размер на 25 000 лв., на основание чл.29, ал.1 от същия закон.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: